

Beste ministers, burgemeesters, gouverneurs,

“De Vlaamse zeehavens zijn van cruciaal maatschappelijk belang voor Vlaanderen als bron van inkomsten en werkgelegenheid. Het gaat om strategisch kritische infrastructuur, het is de ruggengraat van de economie en de motor voor de verduurzaming van onze Vlaamse industrie.” Deze verzameling uitspraken komt niet van onszelf, de havengemeenschap. Het is een bloemlezing over het belang van onze Vlaamse havens uit verschillende documenten van de Vlaamse overheid en de Vlaamse Regering.

En het klopt natuurlijk. De Vlaamse havens zijn van cruciaal maatschappelijk belang. De bedrijven zorgen er – rechtstreeks en onrechtstreeks - voor meer dan 230 000 jobs. Ze investeren er meer dan 5 miljard euro per jaar, veelal in duurzaamheid en tonen zich op die manier een voorloper in de verduurzaming van de Vlaamse industrie. Zonder Vlaamse havens, zou de Vlaamse welvaart er heel anders uitzien.

Die essentiële positie maakt van de havens een geliefd doelwit voor al wie ontevreden is en dat publiek wil manifesteren. Met een paar strategisch geplaatste blokkades of gerichte acties, kan een buitenproportioneel grote schade berokkend worden. De tactiek – het doel heiligt de middelen – komt regelrecht uit een handboek van Machiavelli, zij het totaal onbezonnen, onverantwoord en dus ongeoorloofd. Tenminste, als iedereen het nog eens is dat onze havens van cruciaal maatschappelijk belang zijn?

Één dag boycot van de havenactiviteit kost 82 miljoen euro aan toegevoegde waarde. Dat is 10% van de meerwaarde die elke dag in Vlaanderen wordt gerealiseerd. En dat is zonder alle afgeleide schade buiten de haven gerekend. Een blokkade verstoort de normale stroom van een miljoen ton aan in- en uitgaande goederen. Net die immense flow maakt van onze havens de logistieke draaischijf en één van dé steunpilaren en troeven van de hele Vlaamse economie.

Maar bovenal is het een smet op de internationale reputatie van Vlaanderen. We moeten hopen dat de buitenlandse hoofdkwartieren van internationale bedrijven – die beslissen over de volgende investeringen – niet de rekening presenteren voor een stijgende onberekenbaarheid van ons logistiek systeem. En dat Vlaanderen vooraan in de rij kan blijven staan om de duurzaamheidsversnelling door te zetten.

Als de Vlaamse zeehavens écht van cruciaal maatschappelijk belang zijn, dan moeten actiegroepen de verantwoordelijkheid tonen om dit te erkennen. We roepen hen op om niet telkens de achilleshiel van de economie te viseren. Om die tactieken ondergeschikt te maken aan een reëel hoger – want algemeen - belang. Indien onverantwoordelijkheid triomfeert, dienen lokale en bovenlokale overheden in te grijpen. Het is aan hen om havens, als kritische infrastructuur, steeds logistiek bereikbaar te houden en kordaat op te treden als die voorwaarde niet ingelost wordt.

De Vlaamse havens zijn van cruciaal maatschappelijk belang, geen gijzelingsdoelwit van elk particulier belang.

Getekend,

De Vlaamse Havenvereniging

Erik Chabot, voorzitter Vlaamse Havenvereniging en Voka|Vegho

Bernard Moyson, voorzitter Alfaport

Marc Adriansens, voorzitter Apzi-Voka West-Vlaanderen

Patrick Reyntjens en Mathias Verkest, covoorzitters OPUA – Voka West-Vlaanderen